

Взаємна користь співпраці

Одним із сучасних викликів перед світовою спільнотою є загроза розповсюдження зброї масового ураження та радіоактивних речовин. Уряди, правоохоронці різних країн протидіють цьому у тісній співпраці. Про роль та місце у цьому процесі Держприкордонслужби України розповідає директор Міжнародно-правового департаменту АДПСУ генерал-лейтенант Олександр МЕЛЬНИКОВ.

4
стор.

З гордістю за минуле прямуємо в майбуття

Судячи з того, як ставляться до своєї історії охоронці державних рубежів України – їм належить славне майбутнє, а в їхній пам'яті, думках і вчинках продовжують своє існування уславлені у важкій службі та в боях колеги з минулих поколінь. І символом цього є численні пам'ятники лицарям кордону, яких з року в рік більше.

5
стор.

ПРИКОРДОННИК УКРАЇНИ

№ 21 (5371)

7 червня 2013 року

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Заснована у 1943 році

Учнівська юнь – гості кордону

Фото Романа ПАРЛЕНКА

Так співпало, що майже одночасно в Україні відзначають два свята – День прикордонника і Міжнародний день захисту дітей. І в цьому є щось символічне. Адже можна сміливо стверджувати: серед учнівської юні, особливо школярів молодших класів, чи не найбільший інтерес викликає професія охоронців державного кордону і все, що стосується служби «зелених кашкетів». Найвиразніше це помітно у прикордонні. Саме тут у багатьох школах діють загони ЮДП – юних друзів, взявши шефство над якими «зелені кашкети» виховують добровільних помічників в охороні кордону та готують достойну зміну старшому поколінню.

6
стор.

Журналістика: від римських сувоїв до інтернет-технологій

Людина завжди потребувала інформації про події у навколишньому світі. Проте для того щоб дійти до сучасного стану доступу до масової інформації людству знадобилися тисячі років. Засоби журналістики поступово розвивалися паралельно з поступом технічного прогресу.

7
стор.

Програма телепередач

на 10 – 16 червня
2013 року

8-11
стор.

ЗА МИНУЛИЙ ТИЖДЕНЬ

Державний кордон України перетнуло
1,7 млн. осіб > **405** тис. транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання кордону **84** особи > з них **13** незаконних мігрантів

Вилучено **16** од. зброї > **40** од. боєприпасів > **1** кг наркотичних речовин

Затримано на **1,4** млн. грн. контрабандних товарів

НОВИНИ

■ Радмісії –
зелене світло

Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Російської Федерації про радмісію. За закон про ратифікацію угоди проголосували 284 народні депутати із 391, зареєстрованих у залі засідань. Як раніше повідомлялося, Кабмін України та Уряд Російської Федерації підписали Угоду про радмісію 22 жовтня 2012 року в Москві. Як зазначено в пояснювальній записці до законопроекту, Угода визначає порядок передавання та приймання осіб, які перебувають на території договірних сторін (України та Росії) з порушенням установлених законодавством правил в'їзду/виїзду та перебування іноземних громадян і осіб без громадянства. Як зазначено в документі, ратифікація цієї Угоди слугуватиме практичним цілям боротьби з нелегальною міграцією, а також дасть змогу мінімізувати негативні наслідки, які нею породжуються.

Олена ТАЩИЛІНА

■ Сумщина:
демаркація
кордону

На п'ятнадцятому засіданні Спільної українсько-російської демаркаційної комісії, що відбулося в Донецьку, члени делегації України розглянули питання планування демаркаційних робіт на ділянці кордону в межах Сумської області. Під час дискусії її учасники узгодили робочі позиції та визначили основні пункти роботи в цьому напрямку.

Ігор ІВАНИЦЬКИЙ

■ Прощавай,
строкова...

Восени нинішнього року відбудеться останній призов на строкову службу до лав Збройних Сил України. А вже 2014 року звільниться в запас останній строковик. До 2017 року планується повністю завершити реформування війська. Після проведення всіх етапів Державної програми реформування та розвитку ЗСУ на 2013-2017 роки українська армія повністю перейде на контрактну форму комплектування. Окрім того, чисельність ЗСУ зменшиться зі 184 тис. до 115 тис. осіб. Також відбудеться перехід до міжвидового принципу організації побудови Збройних Сил. Суттєво покращиться ситуація щодо забезпечення соціального захисту військовослужбовців та членів їхніх сімей і перспективи оснащення озброєнням та військовою технікою тощо, запевняють у Міністерстві оборони України.

Максим МАЛОВ

НАЦІОНАЛЬНІ ПРІОРИТЕТИ

Все для життя, все для здоров'я

Найближчим часом Україну чекає розвиток регіонів, оцінений у 50 мільярдів гривень. У подальшому інвестування державного прогресу буде збільшуватися. Про це під час робочої поїздки на Сумщину повідомив Президент України Віктор ЯНУКОВИЧ.

Олег БОЙКО

Зокрема, як передає прес-служба Глави Держави, Віктор ЯНУКОВИЧ заявив, що скоро розпочнеться реалізація близько 800 інвестиційних проектів із розвитку регіонів, фінансування яких складає близько 50 мільярдів гривень. Він також наголосив, що найважчий період уже минув і спостерігається поступове зростання економіки в окремих галузях, наприклад, у сільському господарстві та сфері послуг, на низькому рівні тримається інфляція.

Президент нагадав, що, попри непросту економічну ситуацію у світі, в Україні вже третій рік поспіль підвищуються соціальні стандарти. «Не настільки, наскільки хотілося б, але ми кожен рік не менше 10 відсотків збільшуємо і виплати пенсій, і заробітні плати», – сказав він.

Президент висловив сподівання, що завдяки реалізації згаданих проектів вдасться ще більше підвищити рівень вітчизняної економіки. Він повідомив, що їх кількість і фінансовий обсяг будуть лише

зростати та наголосив: «Соціальна сфера і створення умов життя людей – це наші пріоритети, і ми їх виконуватимемо».

Крім того, на Сумщині Віктор ЯНУКОВИЧ піднімав питання розвитку спорту. Зокрема, Глава Держави зазначив, що зараз в країні готується Державна програма розвитку футболу. Вона сприятиме тому, щоб українці займалися цим спортом змалку. «Для дітей треба створити умови. Коли вони бачитимуть, що їхні ровесники грають у вищій лізі, то й самі будуть прагнути потрапити у вищу лігу», – сказав Президент.

СОЦІАЛЬНІ ПИТАННЯ

Затверджено Порядок організації будівництва житла для військовослужбовців, осіб рядового та начальницького складу, а також членів їх сімей.

www.kmu.gov.ua

Відповідну Постанову Кабінет Міністрів прийняв 3 червня 2013 року. Документ забезпечує відкритий і прозорий механізм організації

Будівництво житла для
військовослужбовців –
під контролем Уряду

будівництва житла для військовослужбовців на земельних ділянках державної власності, наданих для розміщення і діяльності правоохоронних та інших державних органів. Дія порядку не поширюється на будівництво житла за рахунок державного та місцевих бюджетів.

Зокрема, передбачено: перелік земельних ділянок, що пропонуються для спільного будівництва житла, після відповідних погоджень на рівні міністерств подається на затвердження Уряду.

Забудовника визначають на конкурсній основі. Керівник правоохоронного органу затверджує комісію у складі не менше 5 осіб, яка, власне, й проводить конкурс. Конкурсна комісія розробляє та затвер-

джує вимоги щодо будівництва житла, прогнози строки закінчення будівництва та введення його в експлуатацію. Умови, оголошені перед проведенням конкурсу, під час укладання договору на будівництво не змінюються.

Критерієм визначення переможця є максимальна кількість житла, що може отримати організатор конкурсу, а також прогнози строки завершення будівництва та введення в експлуатацію.

Реалізація постанови сприятиме розв'язанню проблеми забезпечення житлом військовослужбовців за рахунок позабюджетних джерел фінансування та запобігав зловживанням у цій сфері.

ІНФРАСТРУКТУРА

Київ і Бориспіль з'єднає
«Повітряний експрес»

Уже цього місяця розпочнеться будівництво «Повітряного експресу» – лінії електрички, яка з'єднає залізничний вокзал у Києві й аеропорт «Бориспіль».

Микола БЛОНАР

Курює проект глава Держагентства з інвестицій і нацпроектів Владислав КАСЬКІВ. І хоча він уже кілька разів «починав» будувати «Експрес», цього разу все серйозно – китайці виділяють гроші.

Це підтвердили і в «Борисполі», і губернатор Київщини Анатолій ПРИСЯЖНЮК. «Зараз уже готується майданчик, а днів за десять почнеться повномасштабне будівництво. Нині відкриваються рахунки для перерахування грошей, а китайці вже відкрили свій офіс. Є невелика проблема – на одній ділянці колії пройдуть за 300 м від газопроводу. Це дуже близько, тому ділянку будуть перепроектовувати», – сказав губернатор.

Сам Владислав КАСЬКІВ заявив, що всі процедури відкриття фінансування проекту

Ексімбанком Китаю завершилися, гроші виділять – і «ми почнемо повномасштабне будівництво».

Щоб швидше закінчити проект (на нього відводиться 18 місяців), будувати і проектувати «Повітряний експрес» будуть одночасно: частину спроектують, передадуть на держекспертизу і запустять в роботу, а тим часом будуть проектувати наступну ділянку дороги. Що стосується потягів, то зараз вибирають між чотирма варіантами. Але остаточне рішення погоджуватимуть із залізницею, адже обслуговувати й ремонтувати ці потяги доведеться залізничникам. Також для обслуговування нових потягів «Експресу» побудують депо.

Щоправда, ціни на експрес будуть невеличкі – 80 грн. в один кінець (стільки ж коштують «Аероекспреси» в Москві). Для порівняння: поїздка на автобусі

Skybus (колишній «Політ») між Центральним залізничним вокзалом Києва та аеропортом «Бориспіль» в один бік коштує 40 гривень. Хоча поїздка експресом дешевша, ніж таксі для однієї людини – 150 грн. до Борисполя і 220 з Борисполя. Але якщо їхати втричі, то на таксі вигідніше. У Держагентстві говорять, що здешевити проїзд в електричці навряд чи вийде – в інших країнах ціна на аналогічні поїздки також у районі \$10.

Електричка доведе до терміналу D, звідки тепер відправляється більшість рейсів. Якщо ж потрібно буде в термінал F (чартери), то можна під'їхати на шаттлах, які один раз на 10-20 хвилин курсують між терміналами. Проїзд у них безкоштовний.

ПРИКОРДОННЕ БРАТЕРСТВО

3 пам'яттю про легенду

Ім'я Микити Карацупи давно стало прозивним – символом мужності та звитяги під час охорони кордону. Тож як мінімум останні півстоліття кожен, кому в житті довелося носити радянський, і не тільки, зелений кашкет, знав, що найкращим прикладом для нього, безумовно, є Карацупа. Тому нещодавно на малій батьківщині Микити Федоровича на Запоріжжі зібралися ті, кого доля поєднала з кордоном, щоб відзначити 103 річницю від народження цієї людини-символу.

Сергій МАГДИЧАНСЬКИЙ

У село Олексіївка Куйбишевського району без офіційних запрошень приїхали колишні прикордонники із різних куточків колишнього СРСР. Головне для цих дорослих і поважних чоловіків було мати зелений кашкет чи берет

будь-якого зразка чи інший елемент прикордонної форми. Проте навіть якщо нічого такого при собі не було, це теж не стало перешкодою для спілкування з тими, хто відчув на собі той неповторний солодкий для душі дух неспокою прикордонної служби.

Із самого ранку біля Олексіївського Будинку культури була піднесена атмосфера – лунали прикордонні пісні, майорили зелені прапори. Згодом розпочався мітинг, на якому вшанували пам'ять «винуватця святя» і сказали чимало щирих слів про унікальність служби з охорони держрубежів.

І хоча захід не мав формального статусу, до нього активно долучилися представники Бердянського прикордонного загону, на ді-

лянці відповідальності якого й відбувалися урочистості. Зокрема, до присутніх звернувся начальник загону полковник Володимир Марчук. Він запевнив присутніх, що ті традиції, біля витоків яких стояв Микита Карацупа й сьогодні лишаються дорогими для охоронців кордону. Тож добрі справи попередників живуть і примножуються.

Після мітингу прикордонники Бердянського загону продемонстрували гостям програму з елементами рукопашного бою. Затим почалося неофіційне спілкування. Адже для людей, яким поталанило відчувати таке справжній кордон, найближчим до душі назавжди лишиться прикордонне братерство, уособленням якого й став наш героїчний земляк Карацупа. ■

ДУХОВНІСТЬ

3 іменем святого адмірала

В Одеському загоні Морської охорони відбулася церемонія внесення до каплички, збудованої та освяченої на честь Святого праведного воїна Федора Ушакова – покровителя військових моряків.

Тетяна БУЧКОВА

вослужбовців, учні загальноосвітньої школи №73, представники організації «Діти Одеси» та курсанти ліцею водного транспорту.

Від імені командування присутніх привітав із знаменною подією начальник штабу загону капітан 2 рангу Дмитро САМАРСЬКИЙ. ■

Під спів церковного хору священик отець Павло освятив військовослужбовців і гостей. На церемонії були присутні ветерани Великої Вітчизняної війни і прикордонних військ, моряки, члени сімей військо-

НАЗУСТРІЧ ПАСАЖИРАМ

Контроль у русі

Олександр ДУДКО

Нещодавно разом із введенням Укрзалізницею в дію літнього розкладу руху потягів зазнала змін і схема прикордонно-митного оформлення пасажирів потягів «Київ – Санкт-Петербург» та «Санкт – Петербург – Київ» на ділянці Чернігівського прикордонного загону. Відтепер прикордонний і митний контроль здійснюється під час руху між станціями Чернігів і Горностаївка.

Започатковане нововведення узгоджено з Південно-Західною залізницею та Чернігівською митницею Міністерства доходів і зборів України. Воно уведено задля спрощення процедур прикордонно-митного контролю, створення комфортних умов

для громадян під час перетинання державного кордону та скорочення часу стоянки потягів на прикордонних залізничних станціях.

Завдяки новачці скоротився час руху потягів на маршруті, оскільки зупинка на прикордонній станції Горностаївка стала суто технічною і триває 3 хвилини, які необхідні для висадки з потяга прикордонних нарядів та співробітників митниці. Незважаючи на нетривалий час дії такого нововведення, воно вже отримало схвальні відгуки не тільки пасажирів, а й працівників потягових бригад. ■

МУЖНІСТЬ

Дістали із «того світу»

Днями військовослужбовці ВПС «Лядова» – прапорщики В'ячеслав ПАСЕКА та Дмитро ОВЧАРУК здійснили благородний вчинок. Перебуваючи у прикордонному патрулі, вони контролювали дотримання режиму на ділянці поблизу Дністра. І раптом почули, як з боку ріки кличуть на допомогу.

Олександр ЯКОВЕНКО

Приблизно на беріг, прикордонники побачили, що приблизно в 10-20 метрах від нього тонуть двоє чоловіків. Один з потерпаючих був вже непритомний і шоразу заглиблювався під воду, а другий намагався врятувати товариша, проте і сам три-

мався з останніх сил. Прикордонники, не вагаючись, прямо в однострої миттєво кинулися у воду й швидко витягли обох на берег.

Та це було лише півсправи. У непритомного чоловіка, обличчя якого було вже повністю синє, дихання і пульсу вже не спостерігалося.

– Ми чудово розуміли, що час іде на секунди, тому відразу ж

почали робити непрямий масаж серця й штучне дихання, – згадує прапорщик Дмитро ОВЧАРУК.

Хвилина боротьби промайнула миттєво і потерпілий нарешті прийшов до тями. Але навіть після цього потребував медичної допомоги, оскільки у нього відразу ж стався приступ специфічної хвороби, на яку він хворіє. І ось тут йому дуже повезло вдруге, оскільки дружина Дмитра

ОВЧАРУКА – Світлана працює фельдшером і чудово знайома з історією такої хвороби. Дмитро відразу ж зателефонував дружині. За кілька хвилин вона дісталася до місця події й відразу ж зробила хворому потрібні ін'єкції.

Приступ закінчився. Згодом на місце пригоди прибула карета швидкої допомоги і чоловіка було доставлено до районної лікарні Могилів-Подільського. Пізніше його дружина й діти вже телефонували обом прикордонникам і дякували їм за врятування глави сім'ї.

Командування загону висунуло клопотання про відзначення прапорщиків В'ячеслава ПАСЕКИ та Дмитра ОВЧАРУКА грошовою премією. ■

ГАРЯЧІ БУДНІ

Гвинтівка, пістолет та бойові набої...

Тільки за добу в міжнародному пункті пропуску «Ягодин-авто» та на ділянці відповідальності «зеленого» кордону вартового відділу «Рівне» Луцького загону зафіксували три спроби незаконного переміщення зброї та набоїв через державний кордон України. Спочатку прикордонно-митна оглядова група виявила під ковдрою в спальному відділенні кабіни вантажного автомобіля «ДАФ» пневматичну гвинтівку 5,5 мм калібру. Згодом, близько 17-ої години, під час моніторингу лінії державного рубежу, прикордонний патруль виявив між двома автомобільними мостами через Західний Буг, а саме неподалік пункту пропуску «Ягодин», у траві пістолет. Револьвер системи «Магнум», який, можливо, належить до вогнепальної зброї, був споряджений патронами. І вже уночі у громадянина Польщі, який їхав з України власним авто марки «Опель», охоронці кордону виявили коробку з 20 набоями 7,89 мм калібру. Наразі співробітниками УСБУ у Волинській області проводяться необхідні слідчі дії.

«Адреса» марихуани – колесо авто

Прикордонники Білгород-Дністровського загону спільно зі співробітниками міліції у пункті пропуску «Удобне» вилучили більше 1 кілограма наркотичної речовини. Під час оформлення легкового автомобіля марки «Тойота» української реєстрації прикордонний наряд звернув увагу на неоднозначну поведінку нашого співвітчизника, який був за кермом іномарки. Крім того, при подальшій перевірці службовий собака привів правоохоронців до запасного колеса авто. В ньому було 6 поліетиленових пакунків з рослинною речовиною, попередньо марихуаною, загальною вагою 1 кілограм 130 грамів.

Пильнують донеччани

Відразу чотирьох порушників, які прибули в аеропорт Донецька рейсом «Дубай–Донецьк», затримали співробітники Держприкордонслужби України. «Мандрівники» потрапили в Україну вперше та летіли транзитом до Німеччини. На перевірку вони подали паспорти громадян Великобританії. Але прикордонний наряд виявив, що сторінки з установчими даними замінені. Молоді люди 22, 20, 17 та 16 років зізналися, що документи дійсно фальшиві і насправді вони є громадянами Афганістану.

Підготував
Андрій ДЕМЧЕНКО

ТЕТ-А-ТЕТ

Взаємна користь співпраці

Спілкувалися
Сергій ЧЕРЕВАТИЙ,
Вадим КРУТІЙ

— Олександр Григоровичу, чим було покликано до життя «Програму із запобігання розповсюдженню зброї масового знищення» і який зміст закладався ініціаторами у цей проект?

— Це є серйозний широкомасштабний проект, який реалізовувався на підставі угод між урядами України та Сполучених Штатів Америки з 12 грудня 1991 року. Ініціаторами запровадження Програми стали американські сенатори Семюель НАНН і Річард ЛУГАР.

На меті малося поступове зменшення існуючих загроз. Насамперед це стосувалося надання Україні та Сполучених Штатів Америки з 12 грудня 1991 року. Ініціаторами запровадження Програми стали американські сенатори Семюель НАНН і Річард ЛУГАР.

Прикордонна служба підключилася до цього процесу з жовтня 2004 року і безпосередньо співпрацює з Агентством зменшення загрози Міністерства оборони, підрозділами Міністерства енергетики та Держдепартаменту США. Ми спільно опрацювали вже декілька етапів — моніторингу, з'ясування потреб, вивчення загроз тощо. І дійшли з партнерами спільного висновку, що найдоречніше зосередитися на українсько-молдовському кордоні, зокрема його придністровській ділянці.

— Як саме обладнання та техніка з'явилися на українському кордоні завдяки цій співпраці? Мабуть, основний упор робився на дозиметри і подібні прилади для пошуку джерел радіації?

— Якраз ні. Перелік — доволі солідний. У ньому два мобільні автоматизовані радіаційні комплекси та близько 1,5 тисячі персональних приладів — пейджери, вимірвачі-сигналізатори та детектори.

Та антирадіаційною складовою співробітництво не обмежилось. Якщо на початку роботи колеги наполягали на поставці виключно спеціальних засобів виявлення та контролю переміщення радіаційних матеріалів і товарів подвійного використання, то в подальшому список необхідного був суттєво розширений.

Нашим експертам вдалося переконати партнерів, що проблему охорони кордону слід вирішувати в комплексі, не залишаючи поза увагою ситуацію поза пунктами пропуску. Отже, потрібно мати відповідні

засоби контролю для спостереження, регування та управління. Виходячи з цього, ми підписали відповідні додаткові документи, де уточнили номенклатуру того, що потребує наше відомство в рамках надання допомоги.

Тож завдяки такому компромісу, наприклад, на активній придністровській ділянці розгорнуто 10 інтегрованих веж спостереження, оснащених радарми, тепловізійними камерами та апаратурою бездротової передачі даних. Через застосування такого комплексу забезпечено високотехнологічний контроль за понад 100 кілометрами держкордону. На морській ділянці донорська апаратура встановлена в Одеському морському порту та в районі Керченської протоки.

Також завдячуючи Програмі маємо додаткові технічні засоби охорони кордону, засоби зв'язку (автомобільні та переносні УКХ-радіостанції) й спостереження (біноклі, прилади нічного бачення та переносні тепловізори). Для забезпечення надійного зв'язку на кордоні встановлено 72 вежі та ультракороткохвильові радіотранслятори.

— А що зроблено для забезпечення адекватного реагування?

— Для того щоб наявні сили прикордонників використовувалися більш мобільно з урахуванням реального рельєфу місцевості та стану доріг, нам надійшло 56 снігоходів, 120 квадроциклів, 197 мотоциклів, 196 автомобілів підвищеної прохідності та 23 мікроавтобуси.

— Цілий автопарк! Але ж його потрібно обслуговувати...

— Програмою передбачено й це. Адже після закінчення гарантійного терміну турбуватися про підтримання техніки та устаткування в робочому стані будемо власними силами. З огляду на це обладнано 12 стаціонарних та 16 спеціалізованих майстерень на автомобільній базі для ремонту інженерних засобів, засобів зв'язку та автотехніки.

— Все це зосереджено на придністровському напрямку?

— Не тільки. Де саме потрібно посилення — це визначалося спільно. Ми надали партнерам результати оперативної службової діяльності, оцінку загроз і ризиків. І на підставі цього приймалося зважене рішення про розширення мандату дії Програми.

Зрештою, допомогу активно залучено на азово-чорноморській ділянці, та в Чорнобильській зоні відчуження. А під час підготовки до Євро-2012 забезпечено обладнанням підрозділи українсько-російської, українсько-польської ділянок кордону та ОКПП «Київ». Не обійшли

Вітчизняне прикордонне відомство давно і успішно співпрацює з багатьма міжнародними організаціями й країнами з метою забезпечення національної та глобальної безпеки. Вдало використовуючи синергію знань та технічної допомоги, отриманих від партнерів, прикордонники докладають максимум зусиль для того, щоб український кордон був безпечним для туристів і непорушним для злочинців. Одним із важливих елементів забезпечення глобальної безпеки сьогодні є протидія розповсюдженню зброї масового ураження та радіоактивних речовин. Державна прикордонна служба України також внесла вагомий вклад у цей важливий процес. А допомогли нашим правоохоронцям бути більш обізнаними та технічно оснащеними партнери зі Сполучених Штатів Америки. Про співпрацю у цій складній і особливо важливій для всієї планети царині ми розмовляли з директором Міжнародно-правового департаменту Адміністрації Державної прикордонної служби України генерал-лейтенантом Олександром МЕЛЬНИКОВИМ.

увагою й навчальні заклади нашої Служби, в яких створено та облаштовано навчальні класи інженерної підготовки та з питань радіаційної безпеки.

— А така важлива складова, як Морська охорона при складанні планів була якось врахована?

— Обов'язково. За допомогою американських партнерів проведено ремонт кораблів «Поділля» та «Миколаїв» і низки катерів класу «Гриф». Також модернізовано пристрої для спуску шлюпок кораблів класу «Тарантул», встановлено навігаційні радіолокатори, гірокомпаси та електронні навігаційні морські карти. І, звісно, екіпажі забезпечено обладнанням виявлення радіації та зв'язку, у тому числі й спеціальними комплектами для оглядових груп.

Для відділів спеціальних дій на воді придбано апарати для дихання, водостійкі шоломи та обмундирування. Зрештою, результат можна оцінити за результатами проведення міжнародних морських навчань «Сі-Бриз», де брали участь катери Морської охорони.

При цьому я хотів би підкреслити — йдеться про підтримку програм, затверджених без урахування перспективи надходження додаткових ресурсів із-за кордону. Був суттєвий український внесок, доповнений після оцінки користі для спільної справи.

— Якщо передається нова техніка, то правильно поводитися з нею персонал слід навчати, інакше зиску від неї буде небагато.

— Звичайно, це так. Було вибудовано цілу систему тренінгів для засвоєння нових зразків. Загалом з питань нерозповсюдження зброї масового знищення проведено близько 300 навчальних курсів, де необхідний рівень підготовки отримали понад 7,5 тисячі офіцерів і прапорщиків.

— І чого на цих курсах навчали?

— Того, як розпізнавати подібну зброю та її елементи під час оглядової роботи, як виявляти іонізуюче випромінювання. Тобто те, що надходить на кордон в якості міжнародної технічної допомоги потрапляє до вмілих надійних рук відповідно навчених співробітників нашої Служби. Підтверджено цю тезу перед колегами з-поміж іншого й результатами міжнародних навчань, в яких регулярно беруть участь представники Держприкордонслужби.

Також нам активно сприяли у вивченні англійської мови, що теж є серйозним кроком уперед.

— Але в тих же пунктах пропуску працюють не лише представники нашого відомства. Тож за логікою навчати слід усіх,

хто так чи інакше причетний до контролю перетинання держзрubeжу.

— Навчання з цієї тематики на кордоні носять міжвідомчий характер і вже чотири рази проводилися Агентством зменшення загрози Міноборони США за участю представників Митної служби та Екологічної інспекції України. Прикордонна поліція та Митна служба Республіки Молдова виступали як спостерігачі.

Важливо підкреслити, що після проведення будь-яких навчань американські експерти надавали нам дуже детальний звіт, де відзначалася реальна картина і чітко вказувалося, над чим необхідно працювати в подальшому.

— Та все ж, кому, зрештою, таке співробітництво вигідніше — Україні чи Сполученим Штатам, які витрачають шалені суми й водночас славляться своїм прагматизмом?

— Користь, безумовно, взаємна. І вимірювати ступінь для кожного з учасників — справа невдячна. Тож коли уряд Сполучених Штатів вкладає чималі кошти в побудову в Україні додаткового захисного бар'єру проти розповсюдження ядерної зброї та матеріалів, він чітко знає, що працює на питання безпеки своєї країни. Адже наслідки нехтування цією проблемою можуть обійтися набагато дорожче. Тому здоровому прагматизму такий підхід не протирічить. Більш того, якби з боку нашого відомства була б виявлена хоч найменша нечесність, програму було б згорнуто дуже швидко. Те, що подальше використання наданого перебуває під пильним контролем, — цього американська сторона не приховує. Втім, ми такому підходу лише раді, адже працюємо цілком прозоро, і це триває вже понад вісім з половиною років.

А вигода України теж очевидна. Президент України Віктор ЯНУКОВИЧ неодноразово на міжнародних самітах підкреслював, що в Україні створено належну систему радіаційного контролю на державному кордоні. Щодо наслідків для нашої Служби — ми суттєво оновили свій технічний парк, отримали величезний обсяг засобів спостереження, зв'язку та виявлення небезпечної зброї й матеріалів. І все це працює, насамперед, в інтересах України. Оскільки наш народ добре знає, наскільки жажливими можуть бути наслідки того, що несе радіація.

Окрім того, ми свідомо активно вчимося кращих у світі стандартів, які успішно діють у сфері охорони кордону, а також переймаємо досвід кращих експертів. І, навіть, якщо можна було б без усяких наслідків повернутися до того, що було раніше, наше відомство б на це не пішло. ■

З гордістю за минуле

прямуємо в майбуття

Хто не знає свого минулого – не вартий майбутнього, каже народ і додає: людина живе, доки її пам'ятають. Судячи з того, як ставляться до своєї історії охоронці державних рубежів України – їм належить славне майбутнє, а в їхній пам'яті, думках і вчинках продовжують своє існування уславлені у важкій службі та в боях колеги з минулих поколінь. І символом цього є численні пам'ятники лицарям кордону, яких з року в рік більше.

Михайло КАБЛАК

Минулого тижня «Прикордонник України» писав про урочисті заходи за участю керівництва держави і відомства, під час яких відкривали пам'ятники, стели та меморіальні дошки. Проте це була лише верхівка айсберга. Подібна робота проводиться не лише в столиці чи в місцях, де чекають високих гостей. Прикордонники різних поколінь, їхні родичі, самоорганізуються, всім миром збирають необхідні ресурси і втілюють свої почуття до кордону та його людей у граніті, бронзі тощо.

Так, у далекому від лінії державного кордону Кривому Розі в рамках святкування Дня міста в парку «Ювілейному» недалеко від Меморіального комплексу «Воїнам-інтернаціоналістам» при храмі на честь ікони Божої Матері «Віднайдення загиблих» відкрито пам'ятний знак «Прикордон-

ник Криворіжжя». Ініціатором встановлення пам'ятного знака стали Криворізька міська організація ветеранів-прикордонників та місцева влада. Його освятив архієпископ Криворізький та Нікопольський Єфрем. На відкритті були присутні представники влади Дніпропетровщини та Криво-го Рогу, ветерани-прикордонники й ветерани-інтернаціоналісти.

Під час мітингу з нагоди відкриття пам'ятника ушанували всіх, хто вірно служив, згадали хвилиною мовчання тих, хто не повернувся додому живим. Зокрема, 137 прикордонників – синів Криворіжжя – брали участь у війні в Афганістані, з них 7 позбулися життя на чужині. Так співпало, що біля нового монумента рідні та друзі зустрілися, щоб вшанувати трагічну дату з дня гибелі героя Володимира Зверяки. Рівно 30 років тому в «Афгані» молодший сержант навіть отримавши смертельне поранення продовжував вести мінометний вогонь і допоміг товаришам

успішно виконати поставлене завдання.

На головній площі міста Красноград, що на Харківщині, теж з'явився прикордонний монумент. У парку «Перемога» відкрито пам'ятник «Воїнам-прикордонникам». Ініціатором його встановлення була районна організація ветеранів-прикордонників, яка реалізувала свій задум за підтримки місцевої влади. На урочистостях з нагоди свята були керівники міста та району, прикордонники, ветерани, місцеві жителі та діти зі шкіл і садочків. Після відкриття пам'ятника відбувся святковий концерт і вручення ювілейних відзнак з нагоди 95-ої річниці прикордонних військ.

Новий прикордонний пам'ятник з'явиться і у Сімферополі. Наразі місце для нього уже заготовили не в переносному, а в прямому сенсі. Два прикордонні стовпи – українського та радянського зразка – стоять в парку відпочинку імені Юрія Гагаріна

обабіч каменя, де буде монумент прикордонникам усіх поколінь. Та, як водиться, – добре почати – уже наполовину зробити, тож завершення цієї роботи не забариться. Проте й без пам'ятника люди з кордоном у серці отримали ще одне місце для зустрічі. На місце, де закладена основа майбутнього монумента, прийшли представники Кримського республіканського об'єднання «Страж границь», прикордонники та ветерани Азово-Чорноморського регіонального управління. І хоча між встановлених синьо-жовтого і червоно-зеленого стовпів поки що стоїть лише камінь, люди, котрі прийшли сюди, рясно вкрили його квітами.

...Поки планували ставити монумент у Криму, на Закарпатті задумалися про реставрацію пам'ятника єфрейтору Миколі Шнирікову. Задумалися й реалізували, а заодно й довкола монумента герою навели порядок.

Ім'я єфрейтора Шнирікова колись носила прикордонна застава «Бодалово», яка нині є прикордонним постом відділу «Лужанка». Відділ успадкував ім'я героя і, як годиться іменному підрозділу, намагається підтримувати зразковий порядок.

Цього року, одразу ж як зійшов сніг, на посту «Бодалово» закипіла робота. Персонал вправлявся як власними силами, так і отримував допомогу місцевої громади та влади. Коли роботи закінчилися усі з робочого одягу переодяглися у святковий і потішилися результатом праці. Оновлений пам'ятник був відкритий в оновленому оточенні, адже територію довкола озеленили, будинок офіцерського складу, адміністративні будівлі й технічні споруди відремонтували. У цій атмосфері краси та затишки гості урочистостей насолоджувалися концертом дитячого гурту «Атас» та співачки Тетяни КУЧЕР, після якого зібралися за святковий стіл...

PS. Звичайно, наша газета не може в одному матеріалі згадати про всі пам'ятні знаки, присвячені людям кордону, про всіх, хто піклується про їх встановлення, відновлення та утримання в порядку. На щастя, такі люди не поодинокі й мають своїх однодумців у всіх куточках України, честь їм і хвала – усім і кожному, хто, дбаючи про минуле, робить величезний вклад у прийдешнє покоління воїнів державного рубежу України. Щоб наступникам могли сказати: ми не забули – щоб ви пам'ятали. ■

ТУРСЕЗОН-2013

Робота велика, але цілком до снаги

Туристичний сезон в Україні нинішнього року очікується бути доволі динамічним і з великим пасажиропотоком. Для країни це добре, однак для прикордонників попереду – напружена оперативно-службова діяльність. Про те, як «зелені кашкети» до цього готуються наочно видно на прикладі Західного регіонального управління.

Роман СТАХІВ

У Західному регіональному управлінні, починаючи з березня, вже виконано величезний пласт роботи стосовно підготовки до пропуску через державний кордон громадян під час літнього туристичного сезону 2013 року. Основні зусилля зосереджувалися на міжнародних пунктах пропуску для автомобільного сполучення «Рава-Руська», «Краковець», «Шегині», «Ужгород», «Тиса», «Лужанка», «Порубне» та для повітряного сполучення – «Львів».

– Наразі регіональне управління продовжує позитивну практику використання електронних скриньок в автомобільних пунктах пропуску заради отримання попереднього інформування від громадян або організованих груп людей стосовно їх пропуску через державний кордон – це значно скорочує тривалість перетину державного кордону, – розповідає заступник начальника штабу – начальник відділу прикордонного контролю та реєстрації штабу Західного регіонального управління полковник Олександр РИБАК. – Крім того, вже досягнуто домовленості зі Львівською та Чернівецькою облдержадміністра-

ціями щодо встановлення 6 єдиних електронних інформаційних табло на основних автомобільних розв'язках м. Львів та Чернівецької області. Нагадаю, що на ділянці регіонального управління з 2012 року біля Мукачєвого Закарпатської області функціонує єдине електронне інформаційне табло, яке в режимі on-line висвітлює орієнтовний час очікування проходження прикордонних формальностей у пунктах пропуску Ужгород, Чоп (Тиса), Лужанка та Вилко Закарпатської області.

Варто зазначити, що в транспортних засобах міжнародного сполучення (автобусах, потягах) розміщено

інформаційні матеріали щодо порядку перетинання державного кордону громадянами України, іноземцями та особами без громадянства.

За словами полковника Олександра РИБАКА, в регіональному управлінні, органах і підрозділах охорони кордону проведено круглі столи «Завчасна організація управління конфліктами, які виникають під час здійснення прикордонного контролю у період літнього туристичного сезону в часи пікових навантажень». Створено дієву систему інформаційного забезпечення. У регіональних та місцевих періодичних виданнях публікуються інформаційні матеріали про порядок та особливості перетинання кордону різними категоріями громадян, особливо дітей.

Регіональним FM-радіостанціям постійно надається інформація про запровадження Держприкордонслужбою інновацій та узгоджено питання щодо трансляції протягом всього літнього періоду інформації про стан черг перед пунктами пропуску. Водночас з керівництвом Львівської залізниці проведено роботу, що дозволило висвітлювати інформацію про стан черг перед пунктами пропуску для автомобільного сполучення Львівської області на інформаційному табло залізничного вокзалу Львова.

Як запевнив Олександр РИБАК, робота посадових осіб в пунктах пропуску дозволяє постійно створювати належні умови для перетинання рубежу особами, які прямують через державний кордон. Пункти пропуску Західного РУ повністю готові до літнього туристичного сезону та вже почали пропуск мандрівників. ■

Учнівська юнь – гості кордону

Так співпало, що майже одночасно в Україні відзначають два свята – День прикордонника і Міжнародний день захисту дітей. І в цьому є щось символічне. Адже можна сміливо стверджувати: серед учнівської юні, особливо школярів молодших класів, чи не найбільший інтерес викликає професія охоронців державного кордону і все, що стосується служби «зелених кашкетів». Найвиразніше це помітно у нашому прикордонні. Саме тут у багатьох школах діють загони ЮДП – юних друзів, взявши шефство над якими «зелені кашкети» виховують добровільних помічників в охороні кордону та готують достойну зміну старшому поколінню співвітчизників.

Олег ЛИЧКОВСЬКИЙ,
Роман ПАВЛЕНКО,
Сергій БРОВКО

Ця дружба уже стала традиційною, як і зустрічі правоохоронців кордону з учнями шкіл прикордоння перед початком їхніх літніх канікул.

Як служать прикордонники – не зі слів, а на власні очі побачили учні однієї з луцьких шкіл. Екскурсію для них організували самі вартів державного рубежу – персонал ВПС «Рівне», що є «мозковим центром» однієї з ділянок українсько-польського кордону. Об'єкт, звичайно, режимний, але для 30-ти дітей на кілька годин тамнича завісу привідкрили. Перший пункт – центр управління служби відділу, куди надходить уся інформація про ситуацію на кордоні.

Далі – демонстрація на плацу озброєння спеціальних і технічних засобів, якими користуються на службі «зелені кашкети». Прилади нічного бачення, біноклі, зброя... Звідси дітей за вуха не відтягати.

Перебування в автомобільному парку прикордонного відділу викликало у гостей невідоме

захоплення. І було від чого – автомобілі, снігоходи, квадрицикли привертають особливу увагу навіть у дівчат. Спробувати себе за кермом шикується черга. Малеча оглядає техніку з усіх боків. Та чи не найбільше сподобався їм тепло-візійний комплекс на базі автомобіля «Фольксваген Т-5».

Нарешті зустріч з «кудлатими прикордонниками». Німецькі вівчарки й лабрадори, розшукові й спеціальні – на рахунок кожної з них службові досягнення. До чотирилапих друзів у дітей особлива увага. Їм так хочеться кожного з них погладити та зробити на пам'ять фото про зустріч. Вони миттєво знаходять контакт. Тож собаки охоче виступають акторами, показавши новим друзям своє уміння в переслідуванні та затриманні навчального порушника державного кордону в дресувальному костюмі.

Останній етап екскурсії – шлях безпосередньо до кордону, до одного з прикордонних знаків. Тут закінчується Батьківщина й починається Польща. На іншому березі видно прикордонний знак у кольорах сусідньої країни, що межує з Україною по середині русла річки Західний Буг. Школярі із захопленням розглядають берег іншої держави.

Після екскурсії чи не всі діти уже висловлюють своє прагнення опанувати професію прикордонника. Наостанок вдячні гості дарують «зеленим кашкетам» своє домашнє завдання – виконують декілька пісень. А господарі, проводжаючи учнів, не приховують задоволення від щирої зацікавленості школярів їхньою службою.

Напередодні Міжнародного дня захисту дітей третьокласників однієї зі шкіл обласного центру радо зустрів і персонал ВПС «Ужгород». Учнів ознайомили з експозицією Музею бойової слави, показали їм авто- і мототехніку, зброю, спецзасоби для служби в охороні державного кордону.

Дітям також продемонстрували показові виступи службових собак, змодельовані ситуації наближені до реальної. Тут були і вогнепальна зброя, й наркотичні речовини, і порушники державного рубежу. Чотирилапі вартів не підвели – заборонені засоби виявлено, непрошених гостей затримано. А чітке виконання собаками команд лише за жєстами інструктора зірвало шквал оплесків школярів.

На завершення екскурсії прикордонники пригостили дітей солодошами.

Між іншим, робота «зелених кашкетів» Чопського загону з підростаючим поколінням не вичерпується лише екскурсіями. Уже стало звичним, коли для малечі проводяться конкурси дитячого малюнка з прикордонної тематики.

Велика увага у Чопському загоні приділяється й підліткам. Нещодавно відбулися змагання серед клубів «Юних друзів прикордонників», які функціонують у всіх населених пунктах, де дислокуються підрозділи Держприкордонслужби.

Дитячою завзятістю та сміхом, особливо це було чути на

Путильщині, що на Буковині, переповнювалися прикордонні підрозділи в Карпатах. Сюди «злетілися» на змагання юні помічники охоронців кордону. Їх тепло, по-батьківськи щиро, вітали: начальник ВПС «Селятин» майор Юрій ОСАДЧУК, перший заступник голови райдержадміністрації Михайло ПЛАТАНОВСЬКИЙ, керівник районного відділу освіти, молоді та спорту Володимир ГРЕБЕНЩИКОВ і голова Селятинської сільської ради Вероніа СОБКОВИЧ.

Після цікавого спортивного протиборства, що викликало жвавий інтерес у присутніх учнів та прикордонників і підбиття підсумку набраних балів, місця переможців розподілилися наступним чином: 1 – Шепітська ЗОШ, 2-гі місце розподілили між собою представники Селятинської ЗОШ – інтернат 1-3 ступенів та Селятинської ЗОШ 1-3 ступенів. Серед учнів високу фізичну підготовку продемонстрували восьмикласники Едуард ГАБУР, Анна БОЙЧУК та семикласник Назар ЗАЄЦЬ, який показав кращий результат з вогневої підготовки. ■

МАЛЕНЬКІ ПАТРІОТИ

Їм усього по одинадцять років, а вони вже мріють, коли стануть дорослими, щоб бути захисниками своєї Вітчизни. Однак розпочинають здійснення своїх бажань діти не на кордоні, як їхні старші товариші у зелених кашкетах, а у рідній школі. Тридцять чотири луганських п'ятикласники поклялися навчатися на «відмінно» та вирости гідними громадянами своєї держави.

Віталій ГОРДІЙЧУК,
фото Андрія КАРАСЬОВА

Пам'ятного для них весняного дня у розташуванні Луганського прикордонного загону відбулося посвячення учнів у кадети та освячення прапора юних гвардійців. В урочистому заході взяли участь ветерани Великої Вітчизняної війни, учасники бойових дій, православний священник отець Володимир, представники обласних ЗМІ, вчителі школи та батьки кадетів.

Присягають «кадети»

А розпочалося усе з того, коли минулого року у міській школі-гімназії №60 було сформовано кадетський клас «Юна гвардія». Ініціаторами його створення стали директор школи Алла ПІДТИННА та викладач предмета «Захист Вітчизни», психолог школи, гвардії полковник авіації у запасі Сергій МІКЛУШЕВСЬКИЙ.

У кадетському класі навчається 34 п'ятикласники, які мріють у майбутньому стати військовими. Поглиблена фізична підготовка та вивчення англійської й німецької мов помітно вирізняють «юних гвардійців» серед

ровесників. Крім основних шкільних предметів у програму навчання кадетів включені також психологія, хореографія, історія військового мистецтва та рукопашний бій. У школу вони ходять тільки у своїй уніформі. Однією з головних особливостей їхнього навчання є дотримання високої дисципліни. Класний керівник кадетського класу Сергій МІКЛУШЕВСЬКИЙ зазначив: «Було проведено суворий відбір. Із 50 заяв, поданих школярами, що претендували на 34 місця, в кадети відібрали найкращих 17 дівчаток та 17 хлопчиків. Навчання у такому класі їм дуже подобається.

Прийняти учнівську присягу – це ініціатива самих «кадетів».

Зачитували присягу в присутності ветеранів, учасників бойових дій і охоронців кордону. Діти не приховували своєї невідомої гордості від того, що вони нарешті стали кадетами.

– Спочатку дуже хвилювався, коли приймав присягу. Розумію, що я вже кадет і порушувати учнівські правила відтепер не можна. Треба бути дисциплінованим, не розмовляти на уроках і показувати у всьому приклад першокласникам, – поділився своїми враженнями учень кадетського класу Владислав ПЕРЕДЕРІЙ.

У підготовці та проведенні цього урочистого заходу активну участь взяв персонал Луганського прикордонного загону, який шефствує над школою-гімназією з 2005 року. Охоронці кордону постаралися зробити усе так, щоб клятву учнів максимально наблизити до справжньої військової присяги.

Чи стане малеча кадетського класу справжніми прикордонниками покаже час. Але вже зараз школярі, неважливо, що малі за віком, за допомогою старших – луганських правоохоронців у зелених кашкетах – з радістю готуються до свого омріяного майбуття. ■

Чи витіснять ЗМІ соціальні мережі?

У світі є чимало професій, необхідність в яких природно відпала із ходом прогресу. Чи увійде в перспективі до цього числа ремесло журналістів, професійне свято яких відзначається в Україні 6 червня?

Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ

Сьогодні нерідко можна зустріти думку, що журналістику, як спеціальність, спрямовану на професійний діалог із громадськістю, вже відсутнє розмити. Мовляв, у добу розвинених соціальних мереж, доступ до широкої аудиторії має практично кожен. Адже можливість задокументувати певні події за допомогою вже банальної камери в мобільному телефоні та викласти разом з коментарем на свою персональну сторінку чи блог, не позбавлений майже ніхто. Тому потреба у професіоналах, які вибудовують масові комунікації, поступово зводиться нанівець.

Проте насправді така «конкуренція» аніскільки не шкодить професії. Оскільки, як би не крокували вперед технології, психологічна сутність людей як споживачів інформаційного продукту, залишається в початковому стані. Отже, людина за будь-яких обставин потребує на цікаву інформацію про події та процеси у її місті, країні і, зрештою, в світі.

І як вже здавна відомо, інформування слід будувати за принципом «за фактом – вбачати явище». А це вже потребує широкого погляду й посиленних аргументів, щоби, зрештою, читач, слухач чи глядач відчув чіткий емоційний зв'язок між тим, про що йдеться

і власним життям. Для автора, який бажає цього досягти, журналістикою як наукою сформульовано принципи, за якими повинен будуватися текст – точність, об'єктивність, коректність, аргументованість і цілісність.

Другий і, мабуть, головний момент – послідовно і зрозуміло викладати свої думки на папері здатен далеко не кожен. Адже мало сказати – потрібно бути почутим. Мало написати – необхідно, щоб це певно сприйняв читач.

Значить, щоб вести розмову й досягти результату потрібні спеціфічні здібності та знання.

Ще одна позиція на користь традиційної журналістики – відповідальність. Адже чимало блогерів ховаються під вигаданим ім'ям і ті ж Живий журнал чи Фейсбук до їхньої позиції ніякого стосунку не мають, а лише надають платформу для вільного виступу. В той же час автора офіційно зареєстрованого засобу масової інформації, навіть у разі, якщо він обирає собі псевдонім, однозначно контролює редакція. Тому що її за кожне оприлюднене слово вимагає відповідати закон.

Це зовсім як у медицині, де теж розвивається нетрадиційний сектор лікування, але й офіційні лікарі без роботи поки що не лишаються. Тож наскільки б стрімко не крокувала б вперед альтернативна комунікація, позиції класичної журналістської школи вона не займе. ■

Журналістика: від римських сувоїв до інтернет-технологій

Людина завжди потребувала інформації про події у навколишньому світі. Проте для того, щоб дійти до сучасного стану доступу до масової інформації людству знадобилися тисячі років. Засоби журналістики поступово розвивалися паралельно з поступом технічного прогресу.

Ольга НАГОРНЯК

Вже у Стародавньому Римі розповсюджувалися новинні повідомлення, які традиційно вважалося попередниками газет. Acta diurna rerum romanarum («Щоденні справи римського народу») – переписані від руки сувої, які розвішували на площах та доставляли політикам чи просто знатним містечкам. Перші римські газети представляли собою дерев'яні дощечки, на яких записували хроніку подій.

Першою в світі друкованою газетою прийнято вважати «Столичний вісник», який почав виходити в Китаї в VIII столітті. Видання містило укази імператора та повідомлення про найважливіші події. Газети мали вигляд дошок, на яких вирізали ієрогліфи, покривали тушшю і робили відбитки.

Дехто із науковців пов'язує виникнення журналістики як професії з 1450-им роком, коли зародилося книгодрукарство та був створений Іоганом Гутенбергом перший верстат. Новітні обладнання даю змогу розмножувати текст і зображення, не вдаючись до переписки сувоїв від руки. Саме з цього часу в Європі вільними темпами друкуються календарі, книги, листівки, аркуші – безпосередні попередники газет, журналів і альманахів. Проте журналістика як масова та багатотиражна періодика почала виходити лише за півтора сторіччя.

Свого сучасного вигляду газети почали набувати в XVI столітті. Тоді ж увійшла до ужитку сама назва «газета» – за найменуванням дрібної італійської монети gazzetta, яку зазвичай платили за рукописний листок новин у Венеції. Вважається, що саме в цьому місті було утворено перші бюро зі збору інформації – прототипи інформаційних агентств – і виникла професія «письменників новин».

Свій сучасний вигляд газети почали набувати в XVI столітті. До числа перших належить газета «LaGazette», яка видавалася з травня 1631 року на території Франції. Того ж століття, у Німеччині, вийшла газета, що починалася словами «Relation: Aller Furnemmen» (січень 1609 рік, Страсбург).

До 1630 року щотижневий газети з'явилися вже в 30 містах Європи, що пояснювалося збільшенням рівня друкарської справи, зростанням міст і попитом на різну інформацію. Перша друкована продукція не мстила чітко позначеної назви. Місце видання, прізвище редактора-видавця зазвичай не вказувалися. Самі новини практично не коментувалися і подавалися без усяких рубрик.

За задумом Петра I в Росії 1702 року вийшла перша друкована газета, яка отримала назву «Ведомости». В Україні декілька номерів першої газети побачили світ тільки 1749 року у Львові (газета «Kurier Lwowski»). Згодом, 1776 року, почала виходити газета «Gazette de Leopold» – перша тижнева га-

зета в Україні. Вже з 1848 року запустили в роботу першу в історії газету українською мовою під назвою «Зоря Галицька».

І чим далі розвивалося суспільство, вдосконалювалася техніка та поглиблювалася наука – тим ближче поняття «журналістика» наближалося до сучасного його розуміння.

За понад 400 років існування професійної журналістики в ній можна простежити багато змін. Особливої інтенсивності вони набули в XIX-XX століттях, коли світ перейшов у еру інтернет-технологій. Тоді, 1835 року, у Франції було засновано перше інформаційне агентство «Гавас», функціонування якого засвідчило численні переваги над тодішньою газетою чи журналом, адже на відміну від попередніх воно мало не лише національне поширення, а й набувало статусу світового центру зі збирання та поширення інформації.

Сьогодні Інтернет-ЗМІ стали одним із найважливіших явищ у сучасному медіа просторі та світовій культурі загалом. Онлайн-журналістика давно набула статусу найбільш динамічного та пристосованого засобу передачі інформації, щоденно витісняючи друковані медіа.

Журналістика «на камені» залишила лише відгомін у далекому минулому. Проклавши шляхи до створення могутнього інформаційного Всесвіту, забезпечила базу не лише для розповсюдження новин, а й для формування та виховання суспільної думки. ■

«ПРИКОРДОННИК УКРАЇНИ»: 70 РОКІВ ДРУКОВАНОЇ ІСТОРІЇ РУБЕЖУ ВІТЧИЗНИ

ЗА НАШУ СОВЕТСКУЮ РОДИНУ!

СОВЕТСКИЙ ПОГРАНИЧНИК

ГАЗЕТА ПОГРАНИЧНЫХ ВОЙСК ОКРУГА

№ 38 (1389)

28 мая 1959 г., четверг

Из части не выносить

Слова любви и горячей признательности обращал великий писатель Алексей Максимович Горький и вооруженным защитникам Отчизны – воинам Советской Армии и Военно-Морского Флота, призывая их повышать свои знания, крепить боевую готовность, чтобы достойно защищать великие завоевания трудящихся.

Великий народный писатель Алексей Максимович Горький был почетным красноармейцем Каменец-Подольского пограничного отряда. Почетным

пограничником он стал при следующих обстоятельствах. В 1932 году широко отмечался 40-летний юбилей литературной деятельности А.М. Горького. Красноармейцы и командиры Каменец-Подольского пограничного отряда обратились к Алексею Максимовичу с просьбой дать согласие быть почетным красноармейцем. К радости воинов согласие быть почетным красноармейцем от любимого писателя было получено. Командование части выдало Алексею Максимовичу

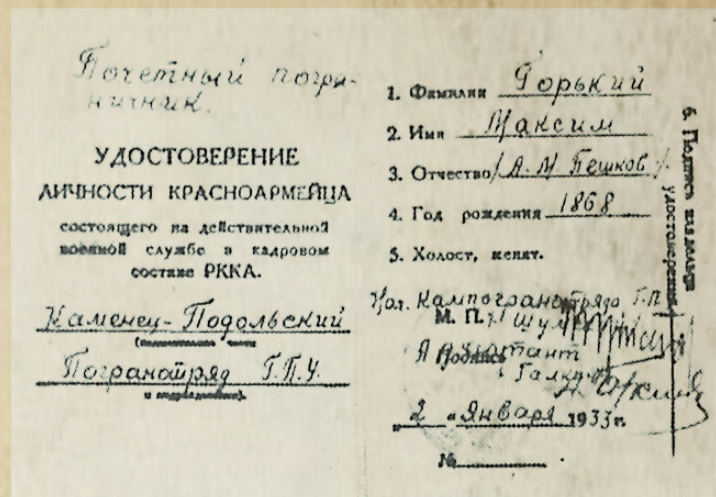
И ночью, и днем мы службу несем. Мы – Советской страны часовые!

А.М. Горький – почетный пограничник

красноармейское удостоверение. Оно сейчас хранится в музее пограничных войск в Москве.

Алексей Максимович Горький гордился званием почетного красноармейца и вёл с пограничниками переписку. Он называл Советскую Армию одним из удивительных достижений Октябрьской революции». Обращаясь к воинам, А.М. Горький призывал их зорко оберегать завоевания трудового народа. «Вы, бойцы, всегда должны быть готовы к бою». Эти слова бундестника революции и сейчас напоминают пограничникам об их священной обязанности – быть всегда в боевой готовности, бдительно охранять созидательный труд нашего народа.

Л. ПОПОВ.

На снимке: удостоверение личности красноармейца, выписанное командованием Каменец-Подольского пограничного отряда на имя А.М. Горького.

ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ!

Колектив Одеського загону Морської охорони сердечно вітає командира загону капітана 1 рангу **ДУКОВА Дмитра Федоровича** з Днем народження!
Бажаємо йому здоров'я, благополуччя, наснаги, процвітання та сімейного затишку!

Колектив Білгород-Дністровського прикордонного загону сердечно вітає іменинників червня: підполковника **В'ячеслава ГРОНСЬКОГО**, майора **Геннадія РАТУШНЯКА**, капітана **Андрія СТОРОЖУКА**, старших лейтенантів **Сергія МОСКАЛЕНКА** та **Олега МИХАЙЛИКА**, лейтенанта **Альону КОПАНСЬКУ**, старших прапорщиків **Олега НІКОВА**, **Ірину ПЕТРУСЕНКО**, **Юрія ВЕНГЕРЧУКА**, **Оксану ЗАКЛАДНУ** та **Оксану НАМОКЕЛЬ**, прапорщика **Олександра ТЕРА**, старших сержантів **Інну РАТУШНЯК** та **Маргариту БАЖАНОВУ**, працівників **Олександра ПОХІЛА** та **Тетяну ПЛЮТУ**!
Щиро зичимо Вам міцного здоров'я, наснаги, особистого щастя, родинного благополуччя, достатку та успіхів у службі!

Керівництво ВПС «Селятин» Чернівецького прикордонного загону щиро вітає з Днем народження персонал, народжений у червні:

капітана **КРАСНОЖОНА Віктора Андрійовича**, старшого прапорщика **ДАНИЛЮКА Максима Петровича**, прапорщика **ЧОКАНА Івана Олексійовича**, прапорщика **ЗАЙЦЯ Петра Семеновича**, сержанта **АЛЕКСАНДРОВА Віталія Олександровича** та молодшого сержанта **ДАРАДУДУ Романа Петровича**!
Бажаємо Вам міцного здоров'я, щастя, успіхів і здобутків у всіх починаннях, сімейного благополуччя, досягнень у службі та всього найкращого в житті!

Колектив Одеського загону Морської охорони сердечно вітає з Днем народження: старших мічманів – **ЦИГОНОК Олега Миколайовича**, **БЕЛКОВА Олега Юрійовича**, мічманів **ГЛУЗДАНЬ Ірину Ігорівну**, **КУЛИКОВА Андрія Олександровича**, старших матросів – **ЯРОШЕВСЬКУ Ірину Андріївну**, **УСКОВА Володимира Володимировича**, **ДОДОНА Олександра Сергійовича**, **КАЙСІНА Володимира Олександровича**, **ДІДУРІКА Василя Миколайовича**, **ХОМУ Євгенія Сергійовича**, матросів – **ГАЄВСЬКОГО Сергія Ігоровича** та **СІТНІКОВА Дениса Олександровича**!
Бажаємо здоров'я, благополуччя, наснаги, процвітання та сімейного затишку!

ЛІДЕРИ ТОП-200

Перші: КПІ та Національний університет ім. Т. Шевченка

2013-го року Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут» знову посів першу сходинку в рейтингу «Топ-200 Україна».

За матеріалами euroosvita.net

Центр міжнародних проєктів «Євроосвіта» за погодженням із Міжнародною наглядовою радою, всьоме представив академічний рейтинг університетів «Топ 200 Україна».

Протягом кількох років абсолютними лідерами серед вищих навчальних закладів України залишаються Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут» і Київський національний університет ім. Т. Шевченка.

Зберегли провідні позиції Харківський національний університет ім. В. Каразіна, Національний університет «Києво-Могилянська академія», Національний медичний університет ім. О. Богомольця, які входять до п'ятірки лідерів.

Для цих університетів характерне поліпшення показників з усіх напрямів діяльності — розвитку навчально-наукової бази, нарощування дослідницького потенціалу, підвищення якості підготовки студентів, розширення міжнародного співробітництва, залучення талановитої молоді (кількість абітурієнтів, які закінчили школу із золотою медаллю і мають нагороди різних олімпіад, досягає 50%).

Випускники цих університетів мають на ринку праці високу репутацію. Ці університети зберігають і розвивають традиції відомих науково-педагогічних шкіл, унікальну корпоративну внутрішньоуніверситетську культуру як свої найважливіші фундаментальні цінності.

Впритул до п'ятірки лідерів наблизився Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут». Істотно поліпшив свої показники Національний університет «Львівська політехніка», який увійшов у топ-10, Одеський національний університет ім. І. Мечникова увійшов у топ-20.

У низці університетів — НТУУ «КПІ», КНУ ім. Т. Шевченка, Національному аерокосмічному університеті ім. М. Жуковського «ХАІ», Таврійському національному університеті ім. В. Вернадського, Донецькому національному університеті, Сумському державному університеті та інших — помітно активізувалося міжнародне співробітництво, збільшилася кількість програм студентського обміну й програм подвійних дипломів, розширилася участь у європейських наукових програмах.

Методика рейтингу побудована відповідно до міжнародних принципів ранжирування університетів і передбачає проведення порівняльного аналізу досягнень вищих різних типів на основі низки універсальних критеріїв.

У використовуваній методиці діяльність вишів оцінюється з допомогою агрегованого показника (інтегрального індексу), який формується на підставі індикаторів прямого вимірювання (80%), експертного оцінювання якості підготовки випускників вишів представниками роботодавців і академічного співтовариства (15%), а також із використанням міжнародних наукометричних і веб-метричних даних (5%).

Інтегральний індекс представлено трьома складниками: якістю науково-педагогічного потенціалу, якістю навчання та міжнародне визнання.

ПРО ПРИСВОЄННЯ ВІЙСЬКОВИХ ЗВАНЬ

від 23 травня 2013 року № 290 - ОС по Адміністрації Державної прикордонної служби України
полковник
підполковнику **ВОВКУ Сергію Анатолійовичу**
підполковнику **НЕМЕШУ Миколі Івановичу**
по Східному регіональному управлінню Державної прикордонної служби України
підполковник
майору **БУЦУ Віталію Валерійовичу**
майору **ОСИПЦЮ Олександрю Валерійовичу**

від 3 червня 2013 року № 318 - ОС по Південному регіональному управлінню ДПСУ
підполковник
майору **ПОЛЯКОВУ Андрію Сергійовичу**
по Азово-Чорноморському РУ ДПСУ
майору **МАТЮХІНІЙ Юлії Миколаївні**
по Головному центру управління службою ДПСУ
майору **БАРСЬКОМУ Євгенію Борисовичу**
по Центральній базі зберігання та постачання ДПСУ
майор
капітану **ЛЮШНЕНКУ Валентину Григоровичу**
Управління кадрів АДПСУ

СЛУЖБА РОЗШУКУ ДІТЕЙ
Магнолії -ТВ

Люба Савіра
АР Крим.
Допоможіть знайти 17-річну Любу Савіру!
27 травня 2013 року дівчина пішла з Армянського міжрегіонального центру соціально-психологічної реабілітації та більше її не бачили.

Прикмети дитини: 150-155 см на зріст, худорлявої статури, темно-русяве волосся, світлі очі.
Одяг: рожева футболка, синя джинсова спідниця, тапочки.

0-800-50-14-14
дзвінки зі стаціонарних телефонів БЕЗКОШТОВНО
www.detipoisk.com

ДОСЛІДЖЕННЯ

Чому малеча не слухається

Неврологи з Канади дали відповідь на запитання, чому малюки знову і знов роблять одну й ту ж саму шкоду, хоча мами й повторюють їм «не можна».

Олена ТАЩИЛІНА

кампі — частині мозку, яка відповідає за «закарбовування» подій та збереження їх у якості спогадів. Розвиток нейронів стає значно повільнішим після 3 років і лише тоді малюк здатен до формування та утримування довгострокових спо-

гадів. До цього віку на формування нейронів маля витрачає стільки енергії, що запам'ятовувати такі настанови як «не їсти пісок» або «не тягати кицю за хвоста» гіпокампом просто не в змозі.

Підтвердженням теорії Френкленда став експеримент, який він провів із групою мишенят. Науковець навчив їх рухатися лабіринтом, але вони, як і людські діти, за кілька днів усе позабували.

Далі експериментатор дещо «загальмував» розвиток нейронів у маленьких гризунів. Після цього вони стали в змозі зберігати довгострокові спогади і вже не збивалися зі шляху в лабіринті.

МИТЬ РОЗРЯДКИ

— Алло, мам, я їду додому, що купити?

— Купи собі квартиру і живи окремо.

* * *

— Привіт, що робиш?

— Вгамовую свою примхливість плодами поту нещасних африканських невольників.

— Що?

— Каву п'ю!

* * *

2054-й рік. 6000-й «Мерседес» підрізає горбатого «Запорожця» і різко гальмує перед світлофором. «Запорожець», природно, б'є мерс ззаду.

З «Мерседеса» вилазить мажор нового покоління в інфрачервоному піджаку і з

мобільним відеофоном. Із «Запорожця» неквапливо виходить дідок і каже:

— Це ж колекційна модель, ручна збірка! Мужик, ти навіть не уявляєш, на які бабки ти зараз влетів!

* * *

По-справжньому пізно ліг — це коли зранку дзвонить мобільний, ти береш трубку, читаєш «Будильник», натискаєш кнопку відповіді, хрипиш в трубку «Алло!», а сам судорожно намагаєшся пригадати, хто такий Будильник і звідки ти його знаєш...

* * *

Літо. Виявляється, вагітних чоловіків більше, ніж вагітних жінок...

Засновник:
Адміністрація Державної прикордонної служби України
Видається з липня 1943 р.

**ПРИКОРДОННИК
УКРАЇНИ**
Свідоцтво про реєстрацію:
КВ №8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс: **61023**

Заступник головного редактора
Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ
Літературний редактор
Світлана ДЕЙЧУК
Черговий по номеру
Василь КЛИМЕНКО

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14.
Наклад: 7960 прим. Замовлення: 30073
Тел.: 581-68-15
Програму телебачення та сканворд надано ТОВ «Мега-Поліграф»
Редакція не завжди поділяє позицію авторів, за достовірність фактів відповідальність несе автор.
З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ реклами та маркетингу Інформагентства Держприкордонслужби України за тел. 566-43-30

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтінська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77
E-mail: redactor@pvu.gov.ua
kordo@ukr.net